

מסכת סוכה

פרק א

א. סכה נקראת גבוהה למעלה מעשרים אמה, פסולה. רבי יהודה מכשיר. ונשיא גבוהה עשרה טפחים, ונשיאין לה שלשה דפנות, ונשיאין מרבה מצלתה, פסולה. סכה ישנה, בית שמאי פוסלין, ובית הלל מכשירין. ואיזו היא סכה ישנה, כל שעשאה קודם לחג שלשים יום. אבל אם עשאה לשם חג, אפילו מתחלת השנה, כשרה:

ב. העושה סכתו תחת האילן, כאלו עשאה בתוך הבית. סכה על גבי סכה, העליונה כשרה, והתחתונה פסולה. רבי יהודה אומר, אם אין דיורין בעליונה, התחתונה כשרה:

ג. פרס עליה סדיו מפני החמה, או תחתיה מפני הנשר, או שפרס על גבי הקיבוץ, פסולה. אבל פורס הוא על גבי נקליטי המטה:

ד. הדלה עליה את הגפן ואת הדלעת ואת הקסום וסכך על גבה, פסולה. ואם הנה סכך הרבה מהן, או שקצצו, כשרה. זה הכלל,

כל נְשִׁיחָא מְקַבֵּל טַמְאָה וְאִין גְּדוּלוּ מִן הָאָרֶץ, אִין מְסַכְכִין בּוֹ. וְכָל דְּבַר נְשִׁיחָא מְקַבֵּל טַמְאָה וְגְדוּלוּ מִן הָאָרֶץ, מְסַכְכִין בּוֹ:

ה. חֲבִילֵי קֶשׁ וְחֲבִילֵי עֲצִים וְחֲבִילֵי זָרְדִין, אִין מְסַכְכִין בָּהֶן. וְכָל נְשִׁיחָתִירָן, כְּשֵׁרוֹת. וְכָל כְּשֵׁרוֹת לְדַפְנוֹת:

ו. מְסַכְכִין בְּנִסְרִים, דְּבָרֵי רַבִּי יְהוּדָה. וְרַבִּי מֵאִיר אָסֵר. נָתַן עָלֶיהָ נִסָּר נְשִׁיחָא רָחֵב אַרְבָּעָה טַפָּחִים, כְּשֵׁרָה, וּבִלְבָד שְׁלֹא יִישָׁן תַּחְתּוֹ:

ז. תַּקְרָה נְשִׁיחָא עָלֶיהָ מַעֲזִיבָה, רַבִּי יְהוּדָה אָמַר, בֵּית שְׂמַאי אָמְרִים, מִפְּקָפֶק וְנוֹטֵל אַחַת מִבֵּינָתִים, וּבֵית הֵלֵל אָמְרִים, מִפְּקָפֶק אוֹ נוֹטֵל אַחַת מִבֵּינָתִים. רַבִּי מֵאִיר אָמַר, נוֹטֵל אַחַת מִבֵּינָתִים, וְאִין מִפְּקָפֶק:

ח. הַמְקָרָה סָכְתוֹ בְּשִׁפּוּדִין אוֹ בְּאַרְכוֹת הַמָּטָה, אִם יֵשׁ רוּחַ בִּינְיָהֶן כְּמוֹתוֹ, כְּשֵׁרָה. הַחוּטֵט בְּגִדֵּי שֵׁשׁ לַעֲשׂוֹת בּוֹ סָכָה, אֵינָה סָכָה:

ט. הַמְשִׁלְשֵׁל דַּפְנוֹת מְלַמְעֵלָה לְמַטָּה, אִם גְּבוּהָ מִן הָאָרֶץ שְׁלֹשָׁה טַפָּחִים, פְּסוּלָה. מְלַמְטָה לְמַעְלָה, אִם גְּבוּהָ מִן הָאָרֶץ עֶשְׂרֵה טַפָּחִים, כְּשֵׁרָה. רַבִּי יוֹסִי אָמַר, כָּשֵׁם שֶׁמְלַמְטָה לְמַעְלָה עֶשְׂרֵה טַפָּחִים, כֹּף מְלַמְעֵלָה לְמַטָּה עֶשְׂרֵה טַפָּחִים. הִרְחִיק אֶת הַסִּכּוּף מִן הַדַּפְנוֹת שְׁלֹשָׁה טַפָּחִים, פְּסוּלָה:

י. בֵּית שְׁנֵפֶחַת וְסִכּוֹךְ עַל גְּבִיּוֹ, אִם יֵשׁ מִן הַכֶּתֶל לְסִכּוֹךְ אַרְבַּע
אַמּוֹת, פְּסוּלָהּ. וְכֵן חֲצֵר שֶׁהִיא מְקַפֶּת אַכְסָדְרָה. סָכָה גְדוּלָה,
שֶׁהִקְיפוּהָ בְּדָבָר שֶׁאֵין מְסַכְכִּים בּוֹ, אִם יֵשׁ תַּחְתּוֹ אַרְבַּע אַמּוֹת,
פְּסוּלָהּ:

יא. הָעוֹשֶׂה סִכְתּוֹ כְּמִין צָרִיף, אוֹ שֶׁסָּמְכָהּ לְכֶתֶל, רַבִּי אֱלִיעֶזֶר
פוֹסֵל, מִפְּנֵי שֶׁאֵין לָהּ גֵּג, וְחֻכָּמִים מְכַשִּׁירִין. מִחֲצֵלֶת קָנִים גְּדוּלָה,
עֲשֹׂאָה לְשִׁכְיָהּ, מְקַבֶּלֶת טִמְאָה וְאֵין מְסַכְכִּין בָּהּ. לְסִכּוֹךְ, מְסַכְכִּין
בָּהּ וְאֵינָהּ מְקַבֶּלֶת טִמְאָה. רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר, אַחַת קוֹטֵנָה וְאַחַת
גְּדוּלָה, עֲשֹׂאָה לְשִׁכְיָהּ, מְקַבֶּלֶת טִמְאָה וְאֵין מְסַכְכִּין בָּהּ. לְסִכּוֹךְ,
מְסַכְכִּין בָּהּ וְאֵינָהּ מְקַבֶּלֶת טִמְאָה: